

ε-κιμωλία

17 ΜΑΪΟΥ 2020 - ΤΕΥΧΟΣ: 1 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ: 1

Το κίνητρο για μένα ήτανε μόνο η ζωή και τίποτε άλλο!

Ο μεγάλος αθλητής και Παραολυμπιονίκης **Αντώνης Τσαπατάκης** απαντά στις ερωτήσεις μας!
ΣΕΛ. 10

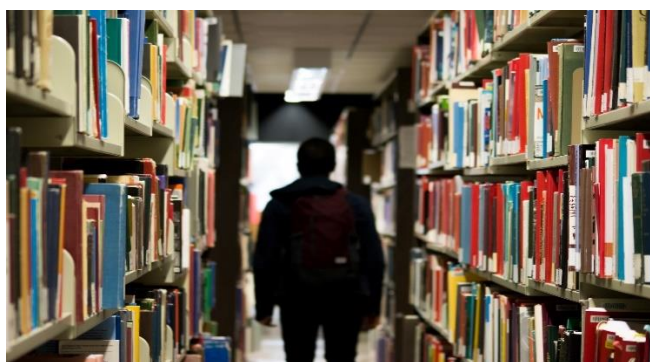
Η ΤΕΧΝΗ ΩΣ «ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ» ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Σήμερα, η ανάγκη ευαισθητοποίησης σχετικά με τα προβλήματα που μασιτίζουν την κοινωνία είναι πιο επιτακτική από ποτέ! Οι μαθητές του σχολείου μας, λοιπόν, επιχειρούν, μέσω **καλλιτεχνικών δημιουργιών**, να αφυπνίσουν τους συμπολίτες τους!
ΣΕΛ. 20

ΜΕΣΑ ΑΠ'ΤΑ ΜΑΤΙΑ

ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Πώς βλέπουν οι νέοι την κοινωνία μας; Τι σκέφτονται για τους θεσμούς της Δημοκρατίας, της κοινωνικής ισότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης; Ποιοι είναι οι προβληματισμοί τους αναφορικά με τις κοινωνικές ανισότητες και τα ανθρώπινα δικαιώματα;
ΣΕΛ. 2

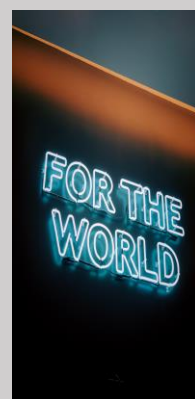

ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΕ...ΔΙΔΑΓΜΑ

Ρομαντική, θρίλερ ή κωμωδία; Οι μαθητές του σχολείου μας σας προτείνουν να δείτε ταινίες που θα σας...διδάξουν! Συγκεκριμένα, σας προτείνουν ταινίες σχετικά με **τα ανθρώπινα δικαιώματα**. Γιατί, ίσως χρειάζεται να δούμε πόσο επίπονες είναι οι συνέπειες της καταπάτησής τους, για να συνειδητοποιήσουμε την αξία τους... **ΣΕΛ. 13**

Εσένα, τι δεν σου αρέσει στον κόσμο;

Έχεις σκεφτεί ποτέ τι δεν σου αρέσει στον κόσμο γύρω σου; Τι θα ήθελες να αλλάξεις, τι θα ήθελες να βελτιώσεις; Η συντακτική μας ομάδα, μέσα από το **ρεπορτάζ** της, μαθαίνει τι θα ήθελαν οι σύγχρονοι νέοι να αλλάξουν στον κόσμο!
ΣΕΛ.16

Προστατεύστε την Δημοκρατία!

γράφει η μαθήτρια Προβάτου Γεωργία

Είναι γεγονός, ότι οι δεκαετίες που κύλησαν είναι γεμάτες από αιματοχυσίες, θυσίες και μακροχρόνιους αγώνες για την εξασφάλιση και την παγίωση της Δημοκρατίας, της ισότητας και της δικαιοσύνης. Οι αξίες αυτές αποτελούν τους ακρογωνιαίους λίθους για την δημιουργία μιας υγιούς κοινωνίας και σημεία τομής για την ανθρώπινη πρόοδο. Ωστόσο, στην σύγχρονη εποχή τείνουν να θεωρούνται δεδομένες, ενώ ο

άνθρωπος έχει λησμονήσει την πραγματική τους αξία.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι η Δημοκρατία θωρακίζει την κοινωνική ισότητα. Μέσα από τις αξίες και τα ιδανικά που πρεσβεύει, διασφαλίζει την ισότιμη παροχή ευκαιριών στους πολίτες, «ισορροπεί» την κοινωνική ζυγαριά και εξαλείφει τις ανισότητες. Έχοντας ως θεμέλιο λίθο τον ανθρωπισμό, η Δημοκρατία αναγνωρίζει την αυτονομία της ανθρώπινης προσωπικότητας,

προασπίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα και δημιουργεί μια ισότιμη κοινωνία.

Αξίζει, ακόμη, να τονιστεί ότι η Δημοκρατία αποτελεί ηχηρό συνώνυμο της κοινωνικής δικαιοσύνης. Οι θεμελιώδεις δημοκρατικές αρχές συντελούν στην διαμόρφωση ενός δίκαιου και ισότιμου κοινωνικού πλαισίου, με βασικούς άξονες την λαϊκή κυριαρχία και την ισότιμη συμμετοχή. Ακόμη, προάγουν την δίκαιη κατανομή των πόρων και θέτουν τα εχέγγρα για μία

φιλελεύθερη, δικαιοκρατούμενη κοινωνία.

Αποτελεί, λοιπόν, αμετάθετο χρέος όλων μας να προστατεύσουμε το πολίτευμα της Δημοκρατίας, για να διασφαλίσουμε μια πιο βιώσιμη και ισορροπημένη κοινωνία. Προβάλλει επιτακτική η ατομική ευαισθητοποίηση, η υπεύθυνη άσκηση των πολιτικών δικαιωμάτων, η ενεργός συμμετοχή στον δημόσιο βίο, αλλά και ο σεβασμός στην νομοθεσία. Ακόμη, κρίνεται αναγκαία η επικράτηση του ελικρινούς

διαλόγου, η υιοθέτηση βασικών πανανθρώπινων αξιών, αλλά και ο προσωπικός αγώνας για ηθική και πνευματική ανέλιξη.

Θα αποτελούσε παράλειψη, αν δεν αναφέραμε τον ρόλο που διαδραματίζει η παιδεία στην διασφάλιση του δημοκρατικού πολιτεύματος. Πιο συγκεκριμένα, το σχολείο οφείλει να επιτελεί την υγιή πολιτικοποίηση των νέων, μέσω της δημοκρατικής αγωγής και της καλλιέργειας της κριτικής ικανότητας. Επιπρόσθετα, επιβάλλεται η διδασκαλία της

έννοιας του ενεργού και υπεύθυνου πολίτη, με έμφαση στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του, αλλά και στις αρετές της συλλογικότητας και της αγάπης για συμμετοχή. Πολυσήμαντη είναι, ακόμη, η ανθρωποκεντρικά προσανατολισμένη παιδεία και η εκμάθηση βασικών ιδανικών, όπως η διαλλακτικότητα και η ανεκτικότητα.

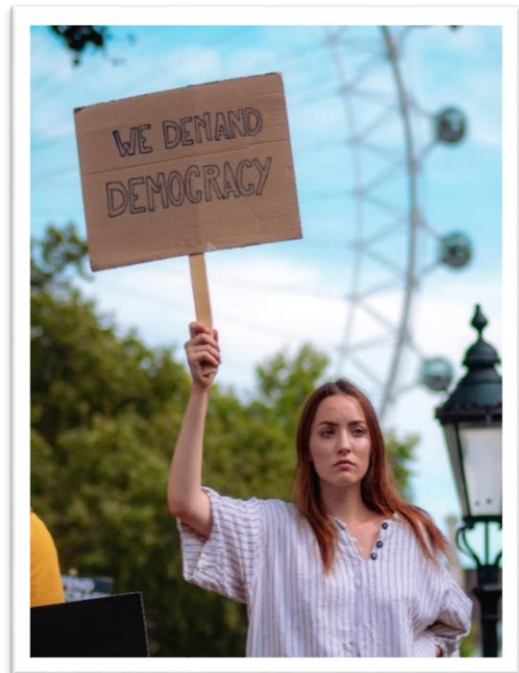
Ιδιαίτερος είναι και ο ρόλος των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (ΜΜΕ), αφού η αντικειμενική ενημέρωση αποτελεί σύμμαχο, αλλά και

προϋπόθεση της Δημοκρατίας. Ειδικότερα, τα ΜΜΕ οφείλουν να υπερασπίζονται την ελεύθερη σκέψη των πολιτών, να προσεγγίζουν αντικειμενικά και πολύπλευρα τα γεγονότα και να επιδεικνύουν σεβασμό στις δημοκρατικές αρχές. Ακόμη, προβάλλει επιτακτική η ανεξαρτησία τους από τα πολιτικοοικονομικά συμφέροντα, η τήρηση των κανόνων δεοντολογίας από τους δημοσιογράφους και η εξασφάλιση της πολυφωνίας.

Συγκεφαλαιώνοντας αποτελεί χρέος μιας πολιτισμένης κοινωνίας να διαφυλάξει, αλλά και να εξελίξει το πολίτευμα της Δημοκρατίας. Η μάχη και η μέριμνα για την θωράκιση της είναι διαρκής, δύσκολη, αλλά ταυτόχρονα απαραίτητη. Η υιοθέτηση των αξιών της και η ενσωμάτωσή της στον ιδιωτικό και δημόσιο βίο θα αποτελέσει πολύτιμο αρωγό στην βελτίωση της σύγχρονου, πολιτικά και κοινωνικά ασταθούς, κόσμου.

Σύγχρονες εκλογές: Δημοκρατία ή χειραγώγηση;

Διαδήλωση εφήβων για την διασφάλιση της Δημοκρατίας

Ανθρώπινα δικαιώματα: ένα διαχρονικό διακύβευμα

γράφει η μαθήτρια Προβάτου Γεωργία

Είναι γεγονός, ότι η εδραίωση της Δημοκρατίας και η πολυεπίπεδη πρόοδος των κοινωνιών, έθεσε τα θεμέλια για την κατανόηση, προστασία και διερεύνηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ωστόσο, η διασφάλιση και ο σεβασμός των ανθρωπίνων ελευθεριών αποτελεί για αμέτρητους συνανθρώπους μας μια βαθιά επιθυμητή, αλλά μη πραγματοποιημένη κατάσταση. Τα

καθημερινά φαινόμενα παραβιάσής τους επιβεβαιώνουν την κυνικότητα της σύγχρονης κοινωνίας και καθιστούν επιτακτική την συνειδητοποίηση της αξίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα προάγουν και καταξιώνουν τον άνθρωπο ως οντότητα. Πιο συγκεκριμένα διαμορφώνουν κατάλληλες συνθήκες για την

πνευματική καλλιέργεια, ανάπτυξη και πρόοδο, προστατεύουν την υγεία του ανθρώπου και προωθούν την αξία της υγιούς εργασίας. Εξασφαλίζουν την αξιοπρέπεια, την ελευθερία, την ασφάλεια και την ευημερία, αγαθά άρρηκτα συνδεδεμένα με την πραγμάτωση και την ευτυχία του ανθρώπου.

Αδιαμφισβήτητη είναι, ακόμη, η συμβολή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην πρόοδο των λαών

και την ισορροπία της κοινωνίας.

Ειδικότερα, αποτελούν συντελεστές κοινωνικής συνοχής, αφού εδραιώνουν την Δημοκρατία, εκμηδενίζουν τις κοινωνικές ανισότητες και αντιπαραθέσεις και προάγουν την συνεργατικότητα. Επιπλέον, στηρίζουν την ανεμπόδιστη διακίνηση ιδεών, γεγονός που ευοδώνει την επικοινωνία των λαών, την συλλογικότητα και την πολιτιστική πρόοδο.

Από την άλλη πλευρά, παρά την πολυεπίπεδη αξία τους, τα ανθρώπινα δικαιώματα παραβιάζονται καθημερινά ασύστολα και χωρίς κανένα δισταγμό. Ειδικότερα, ένα από τα μεγαλύτερα ζητούμενα της κοινωνίας, το δικαίωμα στην διαφορετικότητα συνθλίβεται από την μάστιγα του ρατσισμού, των διακρίσεων και του φανατισμού. Άνθρωποι που «διαφέρουν» βιώνουν συχνά την καταπίεση, την κακομεταχείριση και την καταδυνάστευση.

Κρίνεται επιτακτικό να

τονιστούν οι πόλεμοι, η τρομοκρατία και η εγκληματικότητα ως πρωταρχικοί παράγοντες καταστράτηγησης των ανθρώπινων ελευθεριών. Τα νοσηρά αυτά φαινόμενα υπονομεύουν την αξιοπρέπεια και σχετικοποιούν τις αξίες της ελευθερίας και της ειρήνης. Ακόμη, ωθούν τον άνθρωπο σε οδυνηρές καταστάσεις, όπως η ανάγκη προσφυγής σε άλλα κράτη, στερούν το θεμελιώδες δικαίωμα διαβίωσης σε ένα ανεκτό περιβάλλον και υποβιβάζουν την ευημερία του.

Θα αποτελούσε παράλειψη, αν δεν αναφέραμε, ότι το Διαδίκτυο αποτελεί μέσο κατάφωρης παραβίασης των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Πιο συγκεκριμένα, συχνά είναι τα φαινόμενα παραβίασης της ιδιωτικότητας, μέσω της υποκλοπής και δημοσιοποίησης προσωπικών δεδομένων. Επιπρόσθετα, η ηλεκτρονική πορνογραφία σε συνδυασμό με το φαινόμενο του Διαδικτυακού Εκφοβισμού (Cyber Bullying), που συχνά απειλούν τους νέους, υποβιβάζουν την ανθρώπινη προσωπικότητα και ωθούν τον νέο σε

καταστροφικές συμπεριφορές.

Συμπερασματικά, η διαφύλαξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων συνιστά αμετάθετη ανάγκη των σύγχρονων, ευνομούμενων κοινωνιών. Αποτελεί τον θεμέλιο λίθο για την δημιουργία ενός πιο αρμονικού και ισορροπημένου κοινωνικού ιστού, μονοπάτι για την κατάκτηση της ανθρώπινης ευτυχίας. Η επικράτηση της ισότητας και του αλτρουισμού θα σημάνει ένα νέο, πιο αισιόδοξο μέλλον, σε μία εποχή δύσκολη και νοσηρή.

Διαδήλωση των Αφρικανών της Αμερικής για την αναγνώριση των δικαιωμάτων τους

Ισότητα των φύλων...;

γράφει η μαθήτρια Κασαμπαλή Αναστασία

Η ισότητα των φύλων είναι ένα ζήτημα το οποίο απασχολεί τις κοινωνίες για πάνω από έναν αιώνα. Βέβαια, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε την τεράστια βελτίωση που έχει σημειωθεί μετά από μια σειρά αιματηρών αγώνων που διαδραματίστηκαν κυρίως τον 20ο αιώνα. Στις περισσότερες σύγχρονες κοινωνίες έχει κατοχυρωθεί, τουλάχιστον νομικά, η πολυπόθητη ισότητα ανάμεσα στα δύο φύλα, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει πως οι διακρίσεις και

ιδιαίτερα ο υποβιβασμός του γυναικείου φύλου δεν συνεχίζουν να συμβαίνουν. Διακρίσεις γίνονται ακόμη και στο χώρο της εκπαίδευσης, στο θεμέλιο κάθε δημοκρατικής κοινωνίας.

Τις περισσότερες φορές οι διακρίσεις δεν γίνονται άμεσα, όπως για παράδειγμα με τον αποκλεισμό του ενός φύλου από την εκπαίδευση, αλλά έμμεσα. Συνηθίζεται να απονέμονται ρόλοι σχετικά με τις δυνατότητες του κάθε ατόμου ανάλογα με το φύλο του κατευθύνοντας

την πορεία σπουδών που θα ακολουθήσει και άρα τη μετέπειτα επαγγελματικής του καριέρα. Για παράδειγμα, τα αγόρια συνήθως παροτρύνονται να επιλέξουν σπουδές που αφορούν την μηχανική, την πληροφορική αλλά και να αναλάβουν ηγετικές θέσεις ενώ από την άλλη στα κορίτσια είναι πιο διαδεδομένα τα επαγγέλματα διαπαιδαγώγησης και φροντίδας όπως αυτό της δασκάλας ή της νοσηλεύτριας που όμως αμείβονται λιγότερο. Τα στερεότυπα αυτά μεταλαμπαδεύονται

στα παιδιά από μικρή

ηλικία μέσα από φαινομενικά «αθώες» ιστορίες και σκίτσα που υπάρχουν στα σχολικά και μη βιβλία που υποδεικνύουν τους ρόλους που «οφείλουν» να έχουν στην κοινωνία τα δύο φύλα.

Τα στερεότυπα που προωθούνται μέσα από την εκπαίδευση βρίσκουν δυστυχώς ανταπόκριση και ενισχύονται από την υπόλοιπη κοινωνία. Είναι αδιανόητο αν το σκεφτεί κανείς πως έχουμε διαχωρίσει ακόμη

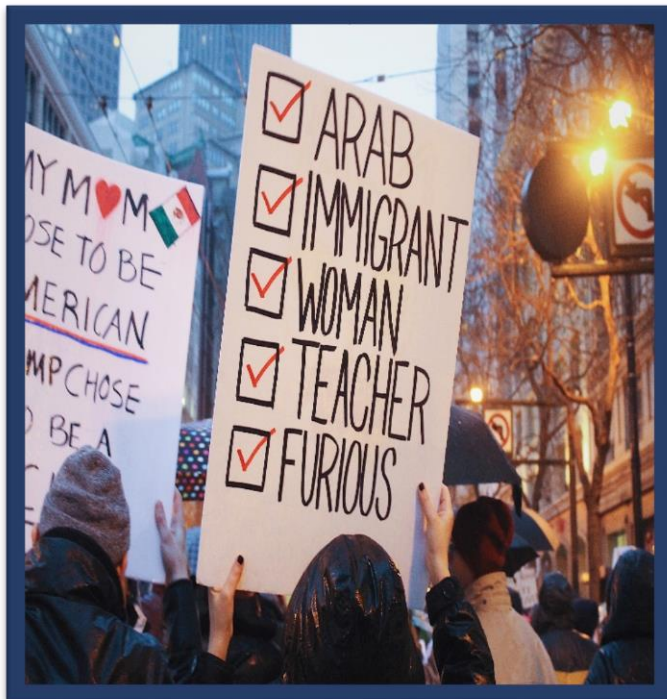
και τα χρώματα, ροζ για τα κορίτσια και μπλε για τα αγόρια... Οι διακρίσεις πλέον είναι ολοφάνερές όταν μιλάμε για τα παιχνίδια. Τα κορίτσια θα πρέπει από μικρές να... προετοιμαστούν για τη «θέση» τους στην κοινωνία για αυτό και τα παιχνίδια που κατασκευάζονται για αυτές αφορούν κυρίως την οικοκυρική, την μητρότητα και την μόδα. Ο

διαχωρισμός των κοινωνικών ρόλων δεν περιορίζεται μόνο στο να περιβάλλει την παιδική ηλικία αλλά και την μετέπειτα ζωή. Στον κόσμο της διαφήμισης η γυναίκα παρουσιάζεται σχεδόν πάντα ως μητέρα και σύζυγος που δεν εργάζεται και ασχολείται με τα οικιακά ενώ σπανιότερα εργάζεται αλλά πάλι έχει υποχρέωση να

αναλάβει τις δουλειές του σπιτιού.

Είναι λοιπόν ολοφάνερο πως ο δρόμος για την ισότητα είναι μακρύς και θα πρέπει να καταβληθούν τεράστιες προσπάθειες για να αποβληθούν τα στερεότυπα αιώνων από την καθημερινότητα των ανθρώπων. Θα πρέπει ο καθένας να

προσπαθήσει να αποβάλει σκέψεις που είναι βασισμένες σε στερεότυπα. Μεγάλη ευθύνη φέρει και η πολιτεία για την επίτευξη ενός τέτοιου έργου γιατί μπορεί οι νόμοι της να αναγνωρίζουν την ισότητα η εκπαίδευση και τα ερεθίσματα που παρέχει στα παιδιά, τους μελλοντικούς πολίτες, δεν τους προωθούν.

Διαδήλωση στην Ουάσιγκτον για τον πολυεπίπεδο ρόλο των γυναικών στην κοινωνία

Ήξερες ότι...

Στη χώρα μας η καθιέρωση της ανδρικής καθολικής ψηφοφορίας νομοθετήθηκε ήδη από το Σύνταγμα του 1864. Πότε θα ψήφιζαν για πρώτη φορά οι Ελληνίδες σε εθνικές εκλογές; Κοντά 100 χρόνια αργότερα! Τον Ιούνιο του 1952, ψηφίστηκε ο Νόμος 2159, με τον οποίο απονεμήθηκε τελικά και στις Ελληνίδες το πολυπόθητο δικαίωμα ψήφου για τις βουλευτικές εκλογές!

Άτομα με αναπηρία: αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνίας μας

γράφει η μαθήτρια Φωτεινή Καραμούτα

Σε κάθε κοινωνία υπάρχουν άνθρωποι με σοβαρά προβλήματα, κινητικά ή διανοητικά, τα οποία είτε υπάρχουν εκ γενετής, είτε παρουσιάζονται αργότερα λόγω κάποιου ατυχήματος ή ασθένειας. Αυτά

τα άτομα που διαγιγνώσκονται με αναπηρία, ανάλογα με το είδος της, έχουν σχετικά περιορισμένες δυνατότητες σε δραστηριότητες.

Οι περισσότεροι άνθρωποι όταν ακούν τον όρο αναπηρία, φέρνουν στο μυαλό τους

ανθρώπους που έχουν κινητικά προβλήματα και βρίσκονται σε αναπηρικό αμαξίδιο. Όμως η αναπηρία είναι μία αρκετά ευρύτερη έννοια. Αρχικά, διακρίνεται σε μερική και ολική. Η απώλεια των άνω ή/και των κάτω άκρων του σώματος

ή η ανικανότητα κίνησης τους, η παραπληγία, αλλά και η απώλεια όρασης θεωρούνται ολική αναπηρία. Η μερική αναπηρία εμφανίζεται σε ελαφρύτερη μορφή. Όταν ένα άτομο έχει σοβαρά κινητικά προβλήματα μετακινείται

συνήθως με αμαξίδιο. Μάλιστα, η κατάσταση του ατόμου μπορεί να βελτιωθεί με κατάλληλες θεραπείες και μετά από καιρό μπορεί και να ξαναπερπατήσει.

Εκτός από τα κινητικά, αναπηρία θεωρούνται και τα διανοητικά προβλήματα. Κάποιοι άνθρωποι γεννιούνται με τέτοιου είδους προβλήματα, ενώ άλλοι τα αποκτούν εξαιτίας κάποιου ατυχήματος ή ασθένειας. Τέτοια παραδείγματα αποτελούν η εγκεφαλική βλάβη, η νοητική υστέρηση και η άνοια.

Μεγάλο ποσοστό των ατόμων με αναπηρία (ΑμεΑ) είναι παιδιά, τα οποία αντιμετωπίζουν περισσότερες δυσκολίες από αυτές ενός ενήλικα. Πρώτον, τα ίδια είναι δύσκολο να κατανοήσουν πλήρως το πρόβλημα που έχουν, λόγω της μικρής τους ηλικίας. Δεύτερον, οι συνομήλικοί τους, στο σχολείο, στο πάρκο, στις εξωσχολικές δραστηριότητες, δεν τα αντιμετωπίζουν

ως ισότιμα και συμπεριφέρονται ρατσιστικά, κυρίως στο χώρο του σχολείου όπου περνούν τις περισσότερες ώρες της μέρας. Εκεί κοροϊδεύουν τα παιδιά που εμφανίζουν διαφορετικά χαρακτηριστικά ή τα θεωρούν κατώτερα και τα αποκαλούν με προσβλητικά επίθετα ή παρατσούκλια. Το bullying, όπως είναι φυσικό, δεν αρέσει στα παιδιά που το δέχονται. Το χειρότερο, όμως, είναι ότι πολλές φορές η λεκτική και ψυχολογική βία δεν αρκούν και, δυστυχώς, η σωματική βία ακολουθεί.

Αυτή η συμπεριφορά προκαλεί ανασφάλειες και έλλειψη αυτοπεποίθησης, καθώς τα πιο πολλά παιδιά δεν ξέρουν με ποιον τρόπο να διαχειριστούν αυτά τα προσβλητικά σχόλια και τη συμπεριφορά. Ειδικά, στην ηλικία της εφηβείας, οι ρατσιστικές συμπεριφορές επηρεάζουν σε μεγαλύτερο βαθμό επειδή οι έφηβοι, επιθυμώντας να είναι κοινωνικά

αποδεκτοί, παίρνουν πολύ σοβαρά τη γνώμη των συνομηλίκων τους. Για το λόγο αυτό, άλλωστε, προσποιούνται ότι είναι ίδιοι με τους υπόλοιπους, τους μιμούνται και «ακολουθούν τη μάζα». Έτσι, οποιαδήποτε μορφή ρατσισμού οδηγεί συχνά σε κατάθλιψη, απομόνωση και περιθωριοποίηση από την κοινωνία. Στις πιο ακραίες περιπτώσεις, αρκετά παιδιά θεωρούν ότι η καλύτερη λύση είναι η αυτοκτονία.

Όμως, τα παιδιά δεν είναι τα μόνα που νιώθουν μειονεκτικά, καθώς διακρίσεις γίνονται σε βάρος και ενηλίκων ΑμεΑ. Για παράδειγμα, μερικοί εργοδότες δεν προσλαμβάνουν άτομα με “περιορισμένες ικανότητες”, παρ’ όλο που αυτοί διαθέτουν τα κατάλληλα προσόντα. Στον χώρο εργασίας, αν προσληφθούν, δέχονται αρνητική κριτική και επικριτικά σχόλια, είτε μπροστά τους είτε πίσω από την πλάτη τους, επειδή κάποιοι συνάδελφοί τους δεν τους

θεωρούν ίσους. Η προσβλητική συμπεριφορά, συνήθως, δεν επηρεάζει τους ενήλικες, διότι ξέρουν ότι δεν χρειάζεται να αρέσουν σε όλους, αλλά κάποιες φορές τα λόγια πονάνε και αυτό έχει συνέπειες στην ψυχική τους υγεία.

Λαμβάνοντας όλα τα παραπάνω υπόψη, θα ήθελα να επισημάνω για το θέμα του ρατσισμού ότι όλοι το γνωρίζουμε αλλά κανείς δεν δρα άμεσα για να εξαλειφθεί. Θα αναφερθώ συγκεκριμένα για τα άτομα με αναπηρία, μιας και αυτό είναι το θέμα του άρθρου. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν τίποτα λιγότερο από εμάς. Όλοι είμαστε ίσοι και κανείς δεν πρέπει να νιώθει μειονεκτικά για κάτι διαφορετικό που έχει. Εξάλλου, η διαφορετικότητα είναι αυτή που μας ξεχωρίζει από τους υπόλοιπους ανθρώπους και μας κάνει μοναδικούς.

“Μην αφήνετε κανέναν να σας κρίνει για τη μοναδικότητά σας”.

Αντώνης Τσαπατάκης: «Το κίνητρο για μένα ήτανε μόνο η ζωή και τίποτε άλλο!»

Ο Αντώνης Τσαπατάκης είναι ένας από τους μεγαλύτερους Έλληνες αθλητές και Παραολυμπιονίκης στο άθλημα της κολύμβησης. Αποτελεί, όχι μόνο πρότυπο αθλητή, αλλά και πρότυπο «μαχητή», αφού η κινητική του αναπηρία δεν στάθηκε εμπόδιο, ούτε στην αθλητική του πορεία, αλλά ούτε και στην ζωή του. Σήμερα, λοιπόν, απαντά στις ερωτήσεις μας σχετικά με την εμπειρία του, την καθημερινότητα του, τα κίνητρα και τους στόχους του!

Είναι γεγονός, ότι παρόλο που βιώσατε μια πολύ δύσκολη και επίπονη εμπειρία, δεν παραιτηθήκατε ποτέ, συνεχίσατε με την ίδια τόλμη. Ποια ήταν τα συναισθήματα σας στην αρχή της δύσκολης αυτής κατάστασης και πώς καταφέρατε να πάρετε δύναμη;

Τα συναισθήματά μου ήταν το ίδιο και με πριν. Δεν άλλαξε κάτι στην ζωή μου, δεν άλλαξε κάτι στην σκέψη μου. Επομένως το κίνητρο για μένα ήταν μόνο η ζωή και τίποτα άλλο!

Στις μέρες μας οι άνθρωποι είναι κυνικοί και αποξενωμένοι, ενώ συχνά αδιαφορούν για τον συνάνθρωπο. Ποια ήταν η συμπεριφορά των γύρω σας, βιώσατε τον ρατσισμό;

Δεν ξέρω τι κάνανε οι άλλοι αλλά στην δική μου περίπτωση δεν συνάντησα πουθενά ρατσισμό και ίσα-ίσα συνάντησα μόνο ανθρώπους που μου δίνουν και αυτή τη δύναμη για να προχωρήσω!

Πώς καταφέρατε να πάρετε δύναμη και να μην το βάλετε ποτέ κάτω; Είχατε στήριξη;

Πήρα δύναμη από τους δικούς μου ανθρώπους που ήταν στήριγμα πλάι μου! Η οικογένειά μου και οι φίλοι μου ό,τι πρόβλημα και αν αντιμετώπιζα ήταν δίπλα μου για να το λύσουμε όλοι μαζί!

Αναμφίβολα, ο αθλητισμός είναι ένα τεράστιο κομμάτι στην ζωή σας. Τι ήταν αυτό που κατάφερε να σας ελκύσει να ασχοληθείτε με τον αθλητισμό και συγκεκριμένα με την κολύμβηση;

Συνέντευξη στον μαθητή Αντώνη Γκίκα

Η κολύμβηση ήταν κάτι που έκανα από πολύ μικρός, από 5 χρονών. Οπότε δεν μπορούσα παρά να το συνεχίσω, γιατί όπως σας είπα συνέχισα να ζω, δεν άλλαξε κάτι στη ζωή μου. Αυτό έπαιξε πολύ σημαντικό ρόλο για να μπορέσω ακόμη πιο γρήγορα να αποκατασταθώ και να επανακοινωνικοποιηθώ.

Ποια είναι τα συναισθήματα που κυριαρχούν μέσα σας όταν έρχεστε σε επαφή με το νερό ή την θάλασσα;

Τα συναισθήματα που νιώθω όταν είμαι μέσα στο νερό είναι ότι αισθάνομαι πολύ ζωντανός, πολλή ζωντάνια! Είναι ένας κόσμος που μέσα σε αυτόν τον κόσμο της πισίνας αισθάνομαι ότι όλα είναι αληθινά, ότι όλα μπορεί να συμβούν!

Ποια ήταν η αγαπημένη σας στιγμή μέχρι στιγμής στην καριέρα σας;

Είναι το παγκόσμιο πρωτάθλημα όπου πήρα η 2η θέση και το Πανευρωπαϊκό ρεκόρ στα 100 μέτρα πρόσθιο.

Πώς είναι η καθημερινότητά σας, έχετε κάποιο χόμπι ή κάποιο κρυφό ταλέντο;

Η καθημερινότητά μου είναι όπως κάθε αθλητή προπόνηση, προπόνηση και ξεκούραση, τίποτα άλλο μέχρι να καταφέρω το στόχο μου να πάρω ένα χρυσό μετάλλιο στην Παραολυμπιάδα!

Τι σας έδωσε το κίνητρο να συνεχίσετε να δραστηριοποιείστε;

Το κίνητρο μου ήταν οι άνθρωποι που είχα δίπλα μου, που θέλανε να ζήσω και με βοηθήσανε να το κάνω! Είχα όνειρα και αυτό ήταν ένα ακόμη κίνητρο!

Τι θα θέλατε να πείτε στα παιδιά με αναπηρία που θέλουν να ασχοληθούν με τον αθλητισμό;

Το μόνο που θα τους έλεγα είναι πηγαίνετε κάντε το! Δεν υπάρχει λόγος να μην το κάνετε! Κάντε το!

Ποιοι είναι οι μελλοντικοί σας στόχοι είτε σε αθλητικό επίπεδο είτε στην ζωή σας;

Να πάρω ένα χρυσό μετάλλιο στην Παραολυμπιάδα που έρχεται. Αυτό είναι το μελλοντικό αθλητικό σχέδιό!

Σας ευχαριστούμε μέσα από την καρδιά μας για τις απαντήσεις και τον χρόνο που αφιερώσατε! Σας ευχόμαστε να είστε καλά, να πραγματοποιήσετε τους στόχους σας και να σας καμαρώνουμε!

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ!

ΗΞΕΡΕΣ ΟΤΙ...

Ο Αντώνης Τσαπατάκης έχει λάβει πολλά βραβεία σε εθνικό επίπεδο, έχει πάρει μέρος σε ευρωπαϊκούς και παγκόσμιους διαγωνισμούς, ενώ κατέχει 2 εθνικά ρεκόρ. Έχει κερδίσει πάνω από 20 χρυσά, ασημένια και χάλκινα μετάλλια. Η δύναμη και το πάθος του τον οδήγησαν στους Παραολυμπιακούς το 2012 στο Λονδίνο και το 2016 στο Ρίο, κερδίζοντας την 4η θέση στα 100μ. πρόσθιο SB4. Το 2015, έσπασε το Ευρωπαϊκό ρεκόρ και κέρδισε το ασημένιο μετάλλιο στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Κολύμβησης της Διεθνούς Παραολυμπιακής Επιτροπής (IPC) στη Γλασκόβη!

Ταινίες με...δίδαγμα

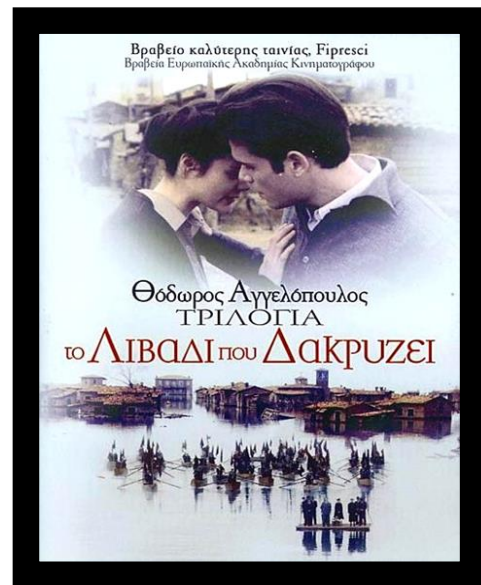
ο μαθητής της Β' Λυκείου Αντώνης Γκίκα σας προτείνει...

Το λιβάδι που δακρύζει (2004)

Το «λιβάδι που δακρύζει» είναι μια κινηματογραφική ταινία του Θεόδωρου Αγγελόπουλου. Αποτελεί το πρώτο μέρος της τελευταίας ανολοκλήρωτης τριλογίας του Αγγελόπουλου και αναφέρεται στα γεγονότα του 20ου αιώνα στην Ελλάδα, μέσα από τη σχέση δύο ανθρώπων. Η ιστορία εκτυλίσσεται στην Ελλάδα μεταξύ 1919 και 1949, αρχίζοντας με την είσοδο του Κόκκινου Στρατού στην Οδησό και τη φυγή τής εκεί ελληνικής παροικίας και τελειώνοντας το 1949, με το τέλος του ελληνικού εμφυλίου πολέμου.

Μια ομάδα περιπλανώμενων Ελλήνων της Οδησού φτάνει σ' ένα βαλτότοπο της Ελλάδας που ορίζεται από ένα ποτάμι που τον διασχίζει. Οι πρόσφυγες εγκαθίσταται εκεί, όπου χτίζουν έναν οικισμό και προσπαθούν να ξαναφτιάξουν τη ζωή τους. Μια οικογένεια κυριαρχεί. Ο πατέρας αυστηρός και πείσμων, μετά τον θάνατο της γυναίκας του θα θελήσει να παντρευτεί την Ελένη, ένα κοριτσάκι που μεγάλωσε στο σπίτι του αφού το είχαν περιμαζέψει στο φευγικό τους μέσα στον χαμό του διωγμού. Ο γάμος δεν θα γίνει ποτέ και η Ελένη φεύγει με τον γιό του, που αγαπιούνται από παιδιά.

ΤΑΙΝΙΑ

Η περιπλάνηση των δύο νέων στην Ελλάδα, υπό την προστασία μιας ομάδας μουσικών, μετατρέπεται σε μια τραγική ιστορία. Η παραγμένη πολιτική σκηνή θα οδηγήσει τους νέους στην αντιμετώπιση μιας σειράς γεγονότων που σημαδεύουν οριστικά τη ζωή τους. Μη μπορώντας να μείνουν άλλο πουθενά, κουβαλώντας την κατάρα του πατέρα για την προδοσία, ο νέος θα αναγκαστεί να φύγει στην Αμερική σε αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής. Η Ελένη, μόνη της πλέον θα βιώσει τη φρίκη του πολέμου και του εμφύλιου, χάνοντας και τα δυο της παιδιά.

Μετά από διαδοχικές φυλακίσεις που υπέστη για αντιστασιακή δράση, θα εξοριστεί από την πατρίδα που νόμιζε ότι είχε βρει, φτάνοντας μια ημέρα μικρό παιδάκι στην Ελλάδα.

Το «λιβάδι που δακρύζει» είναι μία ταινία που σας προτείνω ανεπιφύλακτα! Συνοψίζει μια

Εντελώς... ελληνική!

Η ταινία «Το λιβάδι που δακρύζει» γυρίστηκε εξ ολοκλήρου στην Ελλάδα, στη λίμνη της Κερκίνης, όπου στήθηκε ένα ολόκληρο χωριό, και στη Θεσσαλονίκη, όπου χτίστηκε ένας προσφυγικός συνοικισμός!

Βαθμολογίες και βραβεία!

Η ταινία στο imdb έχει βαθμολογία 7,8/10, στο Rotten Tomatoes έχει βαθμολογία 65/100, στο Metascore 73/100 και στο All movie 3,5/5! Η ταινία κέρδισε το βραβείο Fipresci στα Ευρωπαϊκά βραβεία και το ειδικό βραβείο του κοινού στο Fajr Film Festival, ενώ προτάθηκε και για Χρυσή Άρκτο στο Βερολίνο.

μοναδική πορεία τριάντα έξι χρόνων και παρόλο που δίνεται έμφαση στους χαρακτήρες και οι συμβολισμοί και οι πολιτικές αναφορές περνούν σε δεύτερο πλάνο, καταφέρνει να παρουσιάσει με έναν ολοζώντανο, παραστατικό και

ιδιαίτερα συναισθηματικό τρόπο, τις τραγικές εμπειρίες που βιώνει ένας μετανάστης, όπως η καταπίεση, ο φόβος, το μίσος και το σημαντικότερο: η απώλεια αγαπημένων προσώπων. Παρά το γεγονός ότι τα δύο νεαρά παιδιά καταφέρνουν να σπάσουν τα δεσμά της πατριαρχίας, η φτώχεια και η μάστιγα του πολέμου γκρεμίζουν τα όνειρά τους. Σαφώς μπορεί να χαρακτηριστεί παλιομοδίτικο ως προς τα νοήματα, τα σύμβολα και τη μυθοπλασία, σαφώς μπορεί να θεωρηθεί ότι προβάλλει μια φτιαχτή συγκίνηση και να κριθεί για έλλειψη κρυστάλλινου ήχου και εικόνας, αλλά αναμφίβολα μας κινητοποιεί να σκεφτούμε πως στην ζωή δεν είναι όλα δεδομένα!

Τα πέντε σημεία του ορίζοντα / The Five Cardinal Points

Ένα αυστριακό ντοκιμαντέρ που παρουσιάζει μέσα από σκοτεινές και στοχαστικές εικόνες τη μοναξιά, τη φτώχεια και τους κινδύνους της μεταναστευτικής ζωής. Οι μεξικάνοι μεταναστεύουν στην Αμερική, όχι για να ζήσουν το αμερικάνικο όνειρο, αλλά για να

ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ

επιστρέψουν στην πατρίδα τους και να ζήσουν εκεί το μεξικάνικο όνειρο. Έτσι, μαζεύουν τα απαιτούμενα χρήματα και γυρίζουν πίσω στην πατρίδα. Εκεί χτίζουν σπίτια, τα οποία ωστόσο συχνά έμεναν ημιτελή. Οι άνθρωποι αυτοί συχνά δεν μπορούσαν να βρουν μια δουλειά ώστε να συνεχίσουν τη ζωή τους στο Μεξικό. Κατέληγαν, έτσι, να περάσουν ξανά λαθραία στις ΗΠΑ, με αυτό τον φαύλο κύκλο να συνεχίζεται.

Εδώ και πολλά χρόνια οι κάτοικοι του φτωχικού Μεξικάνικου χωριού Tres Valles (Three Valleys) φτάνουν συχνά στο σημείο εγκατάλειψης της πατρίδας τους και της μητρικής τους κοινότητας με κατεύθυνση προς τις ΗΠΑ. Έτσι, ξεκινώντας τα

Ατελείωτα γυρίσματα!

Όπως αναφέρουν οι συντελεστές, για να γυριστεί το ντοκιμαντέρ χρειάστηκαν 5 χρόνια και 23 ταξίδια μεταξύ Μεξικού και ΗΠΑ. Μάλιστα, ο σκηνοθέτης τονίζει ότι κατέληξαν να έχουν στην κάμερά τους υλικό διάρκειας 230 ωρών!

μεταναστευτικό ταξίδι τους αμφιταλαντεύονται ανάμεσα σε δυο χώρες και δυο πολιτισμούς, ως επί το πλείστον παράνομα. Στην Πόλη του Κάνσας ίδρυσαν εκ νέου το χωριό τους και το βάφτισαν Tres Vallitos (Three Little Valleys). Με τα δολάρια που κερδίζουν εκεί θέλουν να πραγματοποιήσουν το μεξικάνικο όνειρό τους: μια ανέμελη ζωή στη χώρα τους.

Σε μια φαινομενικά ατελείωτη σπείρα ελπίδας και απογοήτευσης, αυτοί οι άνθρωποι κινούνται

μεταξύ δύο χωρών και δύο πολιτισμών, νόμιμα ή παράνομα. Σε αυτή την επίπονη διαδικασία βιώνουν την αζεπέραστη αποσύνθεση των οικογενειών τους και συμμετέχουν σε μια συνεχή αναζήτηση μιας νέας κοινωνικής αλληλεγγύης.

Οι Πέντε Καρδινάλιοι μιλούν και εστιάζουν στο θέμα της μετανάστευσης τόσο από την αμερικανική όσο και από τη μεξικανική προοπτική και δημιουργούν μια διαφοροποιημένη εικόνα της πολυπλοκότητας των γειτονικών σχέσεων.

Το ντοκιμαντέρ αυτό προβάλλει ρεαλιστικά την μεταναστευτική πραγματικότητα, δίνοντας έμφαση στις δυσκολίες και τα δεινά που βιώνουν οι δύσμοιροι αυτοί άνθρωποι. Παρουσιάζει εκτενώς την αβεβαιότητα αλλά και την απογοήτευση των μεταναστών, αφού ο φαύλος κύκλος, στον οποίο αναγκάστηκαν να εισέλθουν, μοιάζει να είναι ατελείωτος και αναποτελεσματικός. Οφείλω, ωστόσο, να τονίσω ότι είναι ένα, όχι και τόσο δημοφιλές και διαδεδομένο ντοκιμαντέρ, ίσως λόγω της φθηνής παραγωγής αλλά και της δυσκολίας εύρεσης στο Διαδίκτυο.

Εσένα, τί δεν σου αρέσει στον κόσμο μας;

Επιμελήθηκε η συντακτική ομάδα

Είναι γεγονός ότι ο σύγχρονος κόσμος, παρά την τεχνολογική πρόοδο, την επιστημονική ανάπτυξη αλλά και την καλπάζουσα πνευματική ανέλιξη, χαρακτηρίζεται από το φαινόμενο της κρίσης των αξιών και της ηθικής έκπτωσης, ενώ μαστίζεται από αμέτρητα κοινωνικά προβλήματα. Η σημερινή κοινωνία έχει μετατραπεί σε ένα νοσηρό

περιβάλλον ανταγωνισμού και αντιπαλότητας, με τον ανθρωπισμό και την κοινωνική ευσυνειδησία να εκλείπουν ολοένα και ταχύτερα.

Αναμφίβολα, όλοι μας ονειρευόμαστε ένα καλύτερο αύριο, ένα νέο, πιο αισιόδοξο ξεκίνημα, έναν καινούργιο, γεμάτο αγάπη κόσμο. Είναι, συνεπώς, χρέος μας να συνειδητοποιήσουμε ότι η κοινωνία μας

είναι πρόσφορη σε αλλαγές και η νέα γενιά, ίσως το πιο παραγωγικό και κρίσιμο κομμάτι της, επιβάλλεται να λάβει ενεργό δράση για την διαμόρφωση ενός πιο δίκαιου, ευνομούμενου και βιώσιμου κόσμου. Ενός κόσμου που θα τους δώσει την ευκαιρία να εξελιχθούν, να δημιουργήσουν, να εκφραστούν και να ολοκληρωθούν ως προσωπικότητες.

Όμως, τί είναι αυτό που οι νέοι θέλουν να αλλάξουν στον κόσμο μας; Ποιες καταστάσεις τους προβληματίζουν, τί είναι αυτό για το οποίο θα έδιναν τα πάντα για να εξαλειφθεί από την σύγχρονη κοινωνία; Η

συντακτική μας ομάδα, λοιπόν, ρώτησε μαθητές του σχολείου, τί είναι αυτό που δεν τους αρέσει στον σύγχρονο κόσμο! Οι απαντήσεις τους, απέδειξαν ότι η νέα γενιά

προβληματίζεται έντονα, παρατηρεί προσεκτικά και το κυριότερο: είναι ευαισθητοποιημένη σχετικά με την νοσηρότητα του κόσμου, όπου ζει.

Οι απαντήσεις και οι ανησυχίες...

Η υπερβολική απασχόληση των ατόμων με την τεχνολογία αποτελεί υποκατάστατο της διαπροσωπικής επαφής, γεγονός που αλλοιώνει τον κόσμο μας

Αγγελάκη Μαρία

Η συμπεριφορά του σύγχρονου ανθρώπου, η απανθρωπιά, η πονηριά, η αλαζονεία και το ψέμα καταστρέφουν τον κόσμο μας.

Γκαραγκούνη Αναστασία

Η άκρατη εκμετάλλευση του περιβάλλοντος από τον σύγχρονο άνθρωπο υπονομεύει το μέλλον μας.

Παντούσα Χρυσ αφένια

ήξερες ότι...

Οι φυσικές λύσεις για τη βελτίωση της κατάστασης της κλιματικής αλλαγής, όπως ο τερματισμός της αποψίλωσης των δασών και η αποκατάσταση των ήδη υποβαθμισμένων, θα μπορούσαν, σε παγκόσμιο επίπεδο, να δημιουργήσουν 80 εκατομμύρια θέσεις εργασίας, να βγάλουν 1 δισεκατομμύριο ανθρώπους από τη φτώχεια και να προσθέσουν 2,3 τρισεκατομμύρια δολάρια στην παγκόσμια παραγωγική ανάπτυξη!

Το σύγχρονο σχολείο με τον εξετασιοκεντρικό του χαρακτήρα αδυνατεί να εμπνεύσει τους νέους και να καλλιεργήσει την κοινωνική τους ευαισθησία.

Σωτηριάδου Παρθένα

Η ασυνείδητη συμπεριφορά των ανθρώπων προς τον πλανήτη μας αποτελεί πρωταρχικό πρόβλημα του σύγχρονου κόσμου.

Τζεβελέκη Ευφροσύνη

Ο σύγχρονος κόσμος υπολείπεται της αθωότητας, της αγάπης, της ομορφιάς των ανθρώπων. Τα αρνητικά πλέον δυστυχώς υπερτερούν κατά πολύ.

Κουθράκη Υβόννη

Αυτό που με θλίβει είναι η αδυναμία σωστής επικοινωνίας και η άρρηκτη σχέση του σύγχρονου ανθρώπου με τα κινητά.

Μητρούση Θάλεια

Στον σύγχρονο κόσμο έχει χαθεί ο σεβασμός μεταξύ των ανθρώπων και ο σεβασμός των παιδιών προς τους γονείς. Επίσης υπάρχει έλλειψη επικοινωνίας, αφού εξαιτίας της ανάπτυξης των Μ.Μ.Ε οι άνθρωποι έγιναν πιο εσωστρεφείς.

Ανώνυμοι προβληματισμοί...

Στην εποχή μας δεν υπάρχει ειλικρίνεια μεταξύ των ανθρώπων και κυριαρχεί το ψέμα.

Λαζαρίδου Σταυρούλα

Στις μέρες μας, δεν υπάρχει επικοινωνία και σεβασμός μεταξύ των ατόμων. Οι ανθρώπινες σχέσεις δεν είναι πραγματικές αλλά ψηφιακές. Δεν περνάμε τόσο ποιοτικό χρόνο, αφού προτιμούμε να κάτσουμε μπροστά σε ψηφιακές συσκευές παρά να βγούμε μία βόλτα στην φύση

Μαρία Μακρίδου

Δεν μου αρέσει ότι όλα κινούνται με βάση το χρήμα και μόνο. Είναι άδικο το γεγονός ότι ο πλούσιος έχει πάντα την εξουσία και την δύναμη.

Δέσποινα Σοφτά

Στις μέρες μας, οι άνθρωποι θυσιάζουν τα πάντα στον βωμό του κέρδους. Η εκμετάλλευση, η αδικία και το ψέμα κυριαρχούν στην ζωή μας.

Στο σύγχρονο κόσμο τα περισσότερα παιδιά και κυρίως μικρής ηλικίας αφιερώνουν αρκετές ώρες μπροστά σε μία ψηφιακή οθόνη παίζοντας παιχνίδια. Επίσης στους ανθρώπους μεταξύ τους δεν υπάρχει ειλικρίνεια, αληθινή αγάπη, κατανόηση, σεβασμός.

Οι διακρίσεις μεταξύ φύλων, θρησκειών, φυλών αποτελούν μελανό στίγμα της κοινωνίας μας.

Δεν μου αρέσει στους ανθρώπους ο κακός ανταγωνισμός, η αδιαφορία, υπερβολικός εγωισμός. Ακόμη, λόγω του ρατσισμού και της απόρριψης του διαφορετικού από τους περισσότερους, δεν υπάρχει συνεργασία, ενώ επικρατεί καχυποψία και αδιαφορία όταν παραστεί ανάγκη.

Οι άνθρωποι σήμερα είναι ρηχόι και κρίνουν τους ανθρώπους με βάση την εξωτερική τους εμφάνιση και όχι την πραγματική τους αξία.

Ας δράσουμε λοιπόν! Ας μετατρέψουμε...

ΣΕ

ΣΕ

Η τέχνη ως «καθρέφτης» της κοινωνίας μας

Αναμφίβολα, η τέχνη αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής του ανθρώπου και από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα αποτελεί πρωταρχικό τρόπο έκφρασης των σκέψεων, των συναισθημάτων και των απόψεων. Η τέχνη έχει την δύναμη της επιρροής και της κινητοποίησης, αφού μεταδίδει μηνύματα με έναν ξεχωριστό, πιο

ποιητικό και πιο συναισθηματικό τρόπο. Ακόμη, η τέχνη αντιπροσωπεύει το ελεύθερο πνεύμα, εξευμενίζει το ανθρώπινο ήθος, καλλιεργεί την κριτική ικανότητα και την φαντασία, κινητοποιεί την σκέψη και αποτελεί αφορμή για ανταλλαγή ιδεών και απόψεων, μέσω του διαλόγου.

Είναι αμέτρητες οι φορές που οι καλλιτέχνες επιλέγουν να εκφράσουν ένα

Ήξερες ότι...

Η φωτογραφία, σε σχέση με τη ζωγραφική, τη γλυπτική, το θέατρο είναι μια πολύ νέα τέχνη. Ο όρος «φωτογραφία» χρησιμοποιήθηκε για 1η φορά το 1839, από τον Sir John Herschel. Στην περίπτωση που αυτή η ημερομηνία σας πάει πολύ πίσω, θυμηθείτε ότι άλλες τέχνες «ανακαλύφθηκαν» προ Χριστού!

κοινωνικό μήνυμα μέσα από τις δημιουργίες τους. Χρησιμοποιούν την τέχνη τους ως «καθρέφτη» της κοινωνίας. Αδιαμφισβήτητα, πολλές φορές μια εικόνα, ένας πίνακας, μία ιστορία ή ένα ποίημα καταφέρνουν να κινητοποιήσουν τον άνθρωπο, περισσότερο από ένα επίσημο και «ψυχρό» άρθρο. Ένας συνδυασμός χρωμάτων, μία φωτογραφική σύνθεση, ή μια έντονα συναισθηματική λογοτεχνική δημιουργία, στέκονται ικανά να εξηγήσουν και να στηλιτεύσουν κοινωνικά φαινόμενα που απειλούν τον σύγχρονο άνθρωπο.

Η συντακτική μας ομάδα, λοιπόν, «δημιουργεί» καλλιτεχνικές συνθέσεις, με στόχο την μετάδοση κοινωνικών μηνυμάτων, την κριτική σε νοσηρά κοινωνικά προβλήματα και κυρίως την ευαισθητοποίηση των συνανθρώπων της.

Ζωγραφίζοντας την κοινωνία...

Cyber bullying: ο πιο καταστροφικός εχθρός των νέων
Προβάτου Γεωργία

Διαφορά στα χρώματα-Καμία διαφορά στον
άνθρωπο **Αντώνης Γκίκα**

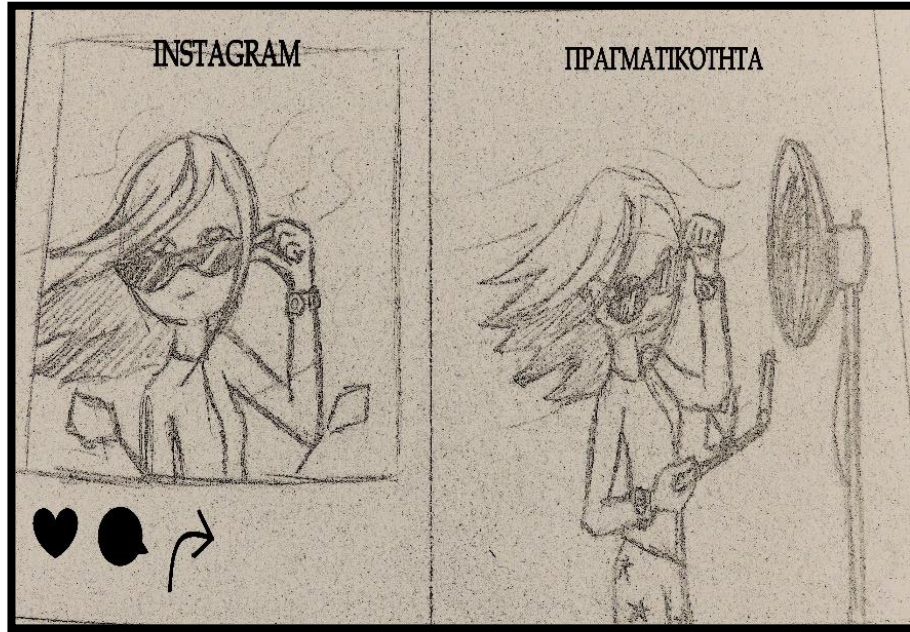
Υποστήριξη στα άτομα με αναπηρία
Φωτεινή Καραμούζα

«Στην σκέψη της ελευθερίας, παραμένω όρθιος»
Αντώνης Γκίκα

Κόμικς...

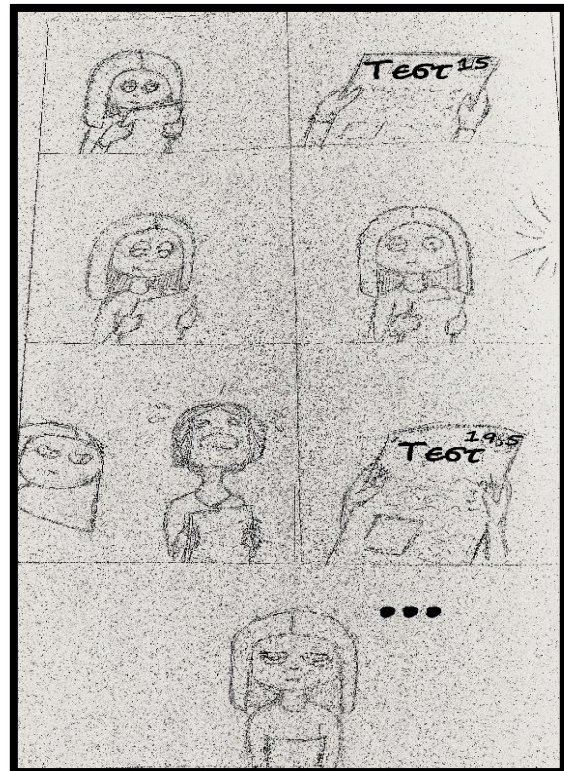
της Γκουντσιούδη Ιωάννας

Κοινωνικά δίκτυα: ένας πλασματικός εικονικός κόσμος

Κορωνοϊός: Ο «ύπουλος» ίσ και η άγνοια των ανθρώπων

Σχολική ζωή...

Φωτογραφίζοντας την κοινωνία...

Αντώνης Γκίκα

Bullying: «Μην με χτυπήσεις...»

Bullying: «Φοβάμαι να μιλήσω...» Αντώνης Γκίκα

Ήξερες ότι...

Το 2018, ένας στους 20 εφήβους (5,2%) αναφέρει ότι υπέστη ηλεκτρονικό εκφοβισμό, ενώ σε ποσοστό 3,3%, αναφέρουν ότι έκαναν οι ίδιοι ηλεκτρονικό εκφοβισμό (cyber bullying) σε άλλο άτομο.

Ήξερες ότι...

Σύμφωνα με την έρευνα του ΣΚΑΙ το 59% των Ελλήνων δηλώνει ότι είναι χρήστης των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Ακόμη, ο χρόνος παραμονής φθάνει κατά μέσο όρο τα 213 λεπτά ημερησίως στο σύνολο των ηλικιών και ανεβαίνει στα 292 λεπτά στην ηλικιακή κατηγορία των 18-24 ετών!

Λογοτεχνικό κείμενο

Πολυπολιτισμικότητα: η ομορφιά της κοινωνίας **Προβάτου Γεωργία**

Σύγχρονες πόλεις και μοναξιά **Προβάτου Γεωργία**

Ποτέ δεν κατάλαβα...

της Προβάτου Γεωργίας

Σαν παιδί, έβλεπα πάντα την ομορφιά στον κόσμο

Σαν παιδί, έβλεπα παντού λουλούδια, χαμόγελα

Σαν παιδί, όταν έβλεπα δάκρυα, κρυβόμουν, πίστευα ότι είναι ένας κακός εφιάλης.

Τώρα, όμως, που μεγάλωσα, βλέπω τα λουλούδια μαραμένα..

Μεγάλωσα, κατάλαβα ότι δεν είναι όλα όπως τα ήθελα μικρός..

Μεγάλωσα, κατάλαβα ότι πάντα θα συναντάμε εμπόδια..

Μεγάλωσα, κατάλαβα ότι δεν πρέπει να κρυβόμαστε, αλλά να σκουπίζουμε τα δάκρυά μας και να προχωράμε!

Ποτέ όμως δεν κατάφερα να καταλάβω

γιατί οι άνθρωποι βλέπουν παντού εχθρούς και όχι αδερφούς...

γιατί αντιμετωπίζουν την διαφορετικότητα με μίσος,

αφού όλοι είμαστε ανόμοιοι